

[Aksel Larsen.]

Fattigdom for Folkets Flertal, men har gjort det muligt for nogle enkelte at sammenhobe Rigdomme i uhørt Maalestok. Det er jo saadan, at det, Folket interesserer sig for, ikke i første Række er det, man kalder de storpolitiske Linier, men det: Hvilken Krisepolitik føres der, hvilke Love af økonomisk Betydning for denne eller hin Befolkningsgruppe gennemføres der? Gaa ud paa Landet og hold Foredrag om Forfatningsspørgsmaalet og Forsvarsordningen — og man vil blive paahørt med en vis høflig Interesse, men heller ikke mere. Men tal om en ændret Svinekortordning eller Fiskeriets Ophjælpning, Ejendomsskatterne, Renteproblemet, Smørordning eller lignende Ting, saa er der Interesse, saa er der Liv i Diskussionen, dér er Folket med, og dér ønsker det at være med til at præge de Afgørelser, der skal træffes. Dette er sandt. Jeg udleder ikke deraf, at Folket er daarligt, jordbundet, kun økonomisk interesseret, den Slags overlader jeg til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og ligesindede, men jeg udleder deraf, at de økonomiske Forhold for Folkets Flertal er saa fortvivlende, saa der maa gøres noget, at Folket har billigt Krav paa, at Regeringen og Rigsdagen først og fremmest gør en Indsats paa dette Felt, før man kommer og siger til Folket: Nu maa I paatage jer Byrder til det militære Forsvar af Landet.

Dette kan man for øvrigt ogsaa se af den Holdning, Venstre indtog i denne Sag, og som vi dels har faaet illustreret derved, at Partiet ikke har stillet Ændringsforslag, og dels faaet forklaret nu af den ærede Ordfører Hr. Brorsen. Jeg taler ikke om, hvorvidt denne Holdning er anbefalelsesværdig eller ikke, hvorvidt jeg godkender den eller ikke, hvorvidt jeg er glad for den eller ikke; jeg antyder blot, at Venstre naturligvis har en Motivering for den Holdning. Venstre er ude om, som Regeringen er det, at faa et økonomisk Kriseforlig, der giver Venstres Vælgere blandt Landbrugerne mest muligt; saa er man villig til at fire paa andre Punkter, deriblandt paa det Punkt, der kaldes Landets Forsvar. Af den Grund er man villig til at lade Regeringens Forslag passere, ikke direkte godkende dem og tage Ansvaret for dem, men i hvert Fald lade dem gaa igennem Rigsdagen uden at stemme imod, og uden at stille Ændringsforslag til Afstemning her i Salen.

Jeg nævner dette udelukkende for at vise, i hvilken Stemning man gaar til Løsning af denne Sag, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at Stemningen herinde i denne Hen-

sende maa have en Forbindelse med Stemningen uden for, at der er en Vekselvirkning mellem Stemningen paa Rigsdagen og Stemningen ude i Befolkningen.

Vor Stilling til Forsvarsspørgsmaalet har jeg gjort Rede for bl. a. ved Sagens første Behandling her i Tinget. Vi er ikke i Tvivl om, at den verdenspolitiske Situation er en helt anden end i 1914. Vi er ikke i Tvivl om, at saadan som største Parten af Europas Lande er truet af Krig, saaledes er Danmark det i ganske særlig Grad. Vi er heller ikke i Tvivl om, at denne Krigstrusel er saa meget alvorligere og farligere, som den kommer fra en fascistisk Stormagts Side. Enhver Tale om en Nyorientering i Henhold til den stedfundne Udvikling maa som stiltiende eller udtalt Baggrund have denne Kendsgerning. Ud fra dette tager vi saa Stilling til Problemet. Vi er Modstandere af Krig og vil være med til at bekæmpe Krig, hvor den end udbræder, og hvilke Grænser der end trues. Men vi er samtidig Modstandere af, at vort Land skulde ind under Fremmedherredømme, ganske særlig, at det skulde ind under et fascistisk Fremmedherredømme, og derfor siger vi Tingene aabent, som de er. Danmarks Fred og Selvstændighed er truet af de Magter, der i Almindelighed truer Freden her i Europa, og naar man stiller Forsvarsspørgsmaalet op til Løsning, maa man løse det under denne Synsvinkel. Ja, hvad Regeringen selv mener om sit Forslag, det har vi faaet forklaret noget uklart her i Tinget, mere klart af Socialdemokratiets Kongres, men mest klart af det ærede Medlem Hr. Rager. Han siger her ved Sagens anden Behandling — det staar i Folketingstidenden Sp. 5903 — nogle Ord derom, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere:

„Det er et Forsøg paa at skabe en falsk Tryghedsfølelse, hvis man vil fortælle Folket, at det er os muligt at stille et Forsvar op, der, den Dag det virkelig for Alvor skulde paakaldes, har nogen som helst Mulighed for at udrette noget virkeligt.“

Hvis denne Betragtning er rigtig, saa er, som jeg har sagt tidligere, ogsaa det af Regeringen forelagte Forslag nytteløst, meningsløst, det er en ganske overflødig Udgift, man bebyrder Befolkningen med, og det er skammeligt, at man vil indkalde Landets Ungdom til Militærtjeneste med den Risiko, en saadan Ordning maa indelbære. Jeg deler blot ikke dette af det ærede Medlem Hr. Rager saa klart definerede Synspunkt, at det under ingen Omstændigheder kan nytte noget som helst at